

КОГОТО ОБИЧАМЕ С НЕГО БЕСЕДВАМЕ

Веднъж се случи да разговарям с вярващ младеж студент, който водеше относително благочестив живот. Но когато стана дума за молитвата, той каза:

– Аз се моля съвсем малко. Пък и нямам особена нужда. Защо да се моли човек, ако нещата около него са му ясни? Няма никакви особени обстоятелства, които да ме подтикват към молитвата. Е, ако се случи нещо особено, извънредно, ще се моля, но просто така – защо?

Какво да кажем за това? Например, ако едни родители имат дете и то каже: „Защо да говоря с татко и мама? Ако имам нужда от нещо ще разговарям с тях, а просто така за какво ми е? Аз не желая да разговарям с тях, не ми е интересно.“ Нима не би оскърбило родителите си с такова нелюбовно отношение? Ще ги оскърби и то много.

Никога ли не сте обръщали внимание, че когато стоим на молитва с хладно чувство към Бога, после и хората проявяват хладност към нас? А след усърдна и топла молитва и отношенията на хората към нас стават по-топли.

Постоянно се случва така, че когато родителите станат хладни към Бога, изстива и естествената любов на децата към тях. А Господ е казал: С каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмери (Мат. 7:2). Когато обичаме с него разговаряме, с него общуваме. Дори само да седим и да мълчим, пак се радваме, като чувстваме присъствието на любимия. Така е и по отношение на Бога: ако ни е скучно на молитва с него, значи сме загубили любовта си към Него. Оскърбяваме нашия Небесен Отец и така губим онази близост с Него, която е необходима, най-вече на самите нас. Не на Бога е нужна тази близост, а на нас за нашия вечен живот.

Автор: монах Константин

Източник: Беседи с един кавказки пустинник

ПРЕДИ И СЛЕД КРЪЩЕНИЕТО - БЕСЕДИ С НОВОНАЧАЛНИЯ

ЧЕТВЪРТА БЕСЕДА

И
к
о
н
а
н
а
с
в
.
о
т
ц

и от Първи Вселенски събор

- Хората са развалили Христовото дело, а аз искам очистена (от такива повреди - б. пр.) религия.

- А кои са тези хора, които са повредили Христовото дело? Разбира се, не вселенските отци, на чиято светост и мъдрост се удивлява целият свят. Тези велики мъже, изпълнени с даровете на Светия Дух, прославени с дара на чудотворството, изповедниците Христови, великите подвижници, най-посветените хора - могли ли са те да повредят делото на Своя Господ и Учител, в закона на Когото се поучавали денем и нощем?

Ще ти обърна внимание още, че да се развали Христовото дело не е по човешките сили, според думите на Господа за Неговата Църква **портите адави няма да ѝ надделеят.**

Вече много различни хитрости е измислял адът против нея, но тя стои непреклонна и непоклатима, защото е основана на твърдия камък, изповядан от апостол Петър. Този камък е Христос, Синът на Живия Бог!

Знаеш ли кой в действителност разваля делото Христово? Това са новаторите - хора, дръзващи да мислят, че са призвани да очистят религията. Такива са били всички ересиарси - от арианите до лутераните и до безчислените сектанти на нашето време, които са довели своята очистена религия дотам, че в нея няма Духа Христов, а е оставено за приличие само едното Негово име. **Не обезуми ли Бог мъдростта на тоя свят?** (1 Кор. 1:20).

От кого, кажи ми, те са получили право да пресъзиждат Апостолската и Съборна църква? С какво са доказали те, че не се явяват самозванци? Със святост на живота ли, или с дар на чудотворство, подобно на Апостолите?

Господ, говорейки за лъжеучителите, ни е дал средство да ги отличаваме от истинските учители: **По плодовете им ще ги познаете** (Мат. 7:16). Известно е, че вместо плодовете на светостта, новаторите са показали гордост, честолубие и раболепие към страстите. И такива личности са дръзвали да се докосват до Христовото дело, позволявали са си самопроизволно да обясняват Неговото Слово!

Ние наистина бихме се почудили на това, че такива учители могат да намерят последователи, ако не знаехме, че се отнасят снизходително към лошите наклонности на човешката природа, на които Евангелието и Църквата заповядват да противоборстваме!

И действително, виж в какво са се състояли техните преобразувания. Нали не мислиш, че те, допускайки снизхождения в Църквата и отклонения от древната строгост на правилата, са имали предвид да възведат Църквата на предишната висота? Не! Те само така са говорили, а всъщност са отхвърлили всичко, което стеснявало своеволието на човешката природа, всичко, което смирявало ума на вярващите в послушание на Христа. Те са отхвърлили Тайнствата, които не им харесвали, Богослужението, което им изглеждало уморително, постите, неприятни за тяхната чувственост, и другото, узаконено от Църквата, основано на Словото на Христа и Неговите Апостоли.

Такова ли очистване на религията желаеш ти? Нима, приятелю мой, ти си готов по-скоро да вярваш на тези хищни вълци, които ходят в овчи кожи и от които ни предпазва Христос, отколкото на Неговите Апостоли и на верните им последователи, които са били най-добрите от хората? Знаеш ли какво казва апостол Павел: ***Ония, които живеят по плът, за плътско мислят, а ония, които живеят по дух - за духовно. Плътските помисли са смърт, а духовните помисли - живот и мир, защото плътските помисли са вражда против Бога; защото не се покоряват на Божия закон, нито пък могат*** (Рим. 8:5-7 - слав.).

Моля ви, братя, пазете се от ония, които произвеждат разцепления и съблазни против учението, което сте научили, и странете от тях. Защото такива служат не на Господа нашего Иисуса Христа, а на корема си, и със сладки и ласкателни думи измамват сърцата на простодушните (Рим. 16:17, 18).

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 15.04.2015

На 15.04.2015 отбелязваме паметта на:

Св. ап. Аристарх и Трофим

Житие на Св. ап. Аристарх и Трофим

[В ПАМЕТ НА СВЕТИТЕ АПОСТОЛИ АРИСТАРХ, ПУД И ТРОФИМ - 15042015>Житие на Св. ап. Аристарх и Трофим](#)

ДО ЕДНО БЛАГОЧЕСТИВО СЕМЕЙСТВО, КОЕТО ПИТА: КАК Е ВЪЗКРЪСНАЛ ХРИСТОС?

Нима не е достатъчно да знаем, че Христос е възкръснал? Защо да се измъчваме от въпроса: как е възкръснал? Но тъй като вие, скъпи мои, питате от любов и възхищение, а съвсем не от съмнение, и този ваш въпрос ми е мил.

Както на изток слънцето изгрява изведнъж и денят заема мястото на нощта; както докосвате електрическия ключ в тъмна стая и изведнъж настанва светлина; така е станало и възкресението на Господа от смърт към живот. Безшумно и мигновено.

И сега ли продължавате с любопитство да питате: как? Мисля, че така, както в началото на Сътворението светлината се е появила всред всеобщата тъмнина. Непросветените хора си мислят: каква ли страшна фабрика е била нужна, за да произведе светлина в света? Колко ли огромни трябвало бъдат машините в тази фабрика? И колко

ли милиона конски и слонски сили са били нужни, за да приведат в действие тези машини? И колко ли милиони и милиони години е трябвало те да работят, докато накрая бликне светлина? Никаква фабрика, никакви машини, никакви милиони сили, нито години – изобщо никакво усилие. Само едно мощно слово и светлината се е появила и е изпълнила целия свят. Рече Бог: да бъде светлина. И биде светлина (Бит. 1:3). Дори не е казал дума, която да прозвучи, а само е помислил, защото Божията мисъл е същото, каквото е и речта. И помисли Бог: да бъде светлина; и биде светлина. Безшумно и мигновено.

Такова е било и Христовото възкресение. Така се е появила тази нова светлина, която е осветила за разумните хора духовния свят. Както физическата вселенска светлина е открила за очите физическия свят, така и светлината на Господното възкресение е открила на всички разумни хора духовния свят, родината на безсмъртните духове. Затова физическата светлина е по-ярка от духовната. И едната, и другата са се появили безшумно и мигновено по всемогъщата воля на Твореца, по Неговия всемъдър план, по новата неизказана милост и любов.

Вие сте чували как надарените хора с чудна лекота и бързина сътворяват велики и гениални творби. А колко ли повече Дарителят на всички дарби, Творецът на всички гении? Нима не сте чели с каква лекота и бързина Господ е възкресил Яировата дъщеря или сина на наинската вдовица? Или Лазар във Витания? Каза слово – и стана! Защото у Бога няма да остане безсилна ни една дума (Лук. 1:37), също както и мисъл.

Така Христос е възкресил и Себе Си. Още по-леко и още по-бързо. И без дума.

А сега ви моля, скъпи чедо, като знаете, че Христос е възкръснал, мислете повече над въпроса как и вие да заслужите възкресението. Та Той да възкреси и вас.

Понеже Той възкръсна заради вас; за да засвидетелства, че и вие ще възкръснете чрез Него и

ще бъдете подобни Нему във вечна слава и красота.
И така, поклонете са на възкръсналия Господ и запейте утринната песен:
Твоето възкресение, Христе Спасителю,
ангелите възпяват в небесата;
удостой и нас с чисто сърце
да Те славим на земята! (Стихира, глас 6 от Пасхалната утренья)

Автор: Св. Николай Велимирович

Източник: „До изгонените от рая. Мисионерски писма“, изд. „Покров богородичен“, София 2012 г.

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 14.04.2015

На 14.04.2015 отбелязваме паметта на:

Св. Мартин изповедник, папа Римски

Житие на Св. Мартин изповедник, папа Римски

[ЖИТИЕ НА СВ. MARTIN ИЗПОВЕДНИК, ПАПА РИМСКИ - 14042015](#)> [Житие на Св. Мартин изповедник, папа Римски](#)

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 13.04.2015

На 13.04.2015 отбелязваме паметта на:

Св. свмчк Артемон

Житие на Св.свмчк Артемон

[ЖИТИЕ НА СВ. СВЕЩЕНОМЪЧЕНИК АРТЕМОН - 13042015](#)> [Житие на Св.свмчк Артемон](#)

НАЦИОНАЛНИЯТ КОНКУРС "ВЪЗКРЕСЕНИЕ ХРИСТОВО"

Децата от Неделно училище при **храм "Св. Пророк Илия"** ("Дружба"2) рисуваха за Националният конкурс "Възкресение Христово", който бе организиран от Св. Синод на Българската Православна Църква. На Велики четвъртък - 09.04.2015 г. на сайтът на Българската Патриаршия bg-patriarshia.bg бяха обявени имената на победителите в конкурса. Всички деца участвали в Националния конкурс "Възкресение Христово" ще получат сертификат за участие. Тържественото награждаване на победителите, както и връчване на сертификатите за участие ще се проведе на 26.04 2015 (неделя) г. в столичния храм "Св. св. Кирил и Методий". В същият ден ще се състои и изложба с подбрани творби на тема "Възкресение Христово".

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

В храм “Св. Пророк Илия” (“Дружба” 2) бяха отслужени всички Великопостни служби през страстната седмица. В събота на 11.04. 2015 г. след полунощ бе отслужена и тържествената Пасхална св. Литургия. Християните отнесоха Божествения огън по домовете си, а някои от тях приеха и благодатта от Св. Причастие. В неделя (12.04. 2015 г.) бе отслужено и Второ Възкресение. С възгласа “Христос Воскресе. Воистина воскресе” **започна тържествената вечерня**. Тържеството на Христовото възкресение е най-големият празник в православие. Възкресението е смисълът на нашата християнска вяра. Ако Христос не беше възкръснал, нашата вяра щеше да бъде празна, заявява апостол Павел. Богослужението за Второ Възкресение се нарича така, **не защото Спасителят е възкръснал два пъти, а защото за втори път чуваме евангелския текст**. Той разказва за първата среща на Исус Христос с неговите ученици. След като жените мироносци научават за Възкресението на Спасителя, те отиват и казват на учениците му. От своя страна, учениците също отиват и виждат празния гроб. Те се връщат в Йерусалим и все така объркани и развълнувани очакват първата си среща със Спасителя.

НА ПРАЗНИК В ХРАМ "СВ. ПРОРОК ИЛИЯ"

Истинските християни, търсейки лично спасение, идват в Църквата, включват се чрез богослужението и тайнствата в мистичния ѝ живот и така стават жива частица от нейния богочовешки организъм. От християнска гледна точка стремежът към лично спасение е единственият възможен и правилен мотив за включване в общността на вярващите.

За съжаление малцина разбират по този именно начин членството си в Църквата. Неосъзнавайки, че са част от нея, те се държат като външни, странични хора и са готови да недоволстват, да съдят и да сипят обвинения, ако нещо в храма не става по вкуса им или по собствените им обикновено погрешни разбирания (1).

На **Великия четвъртък** Църквата напомня за няколко събития: омиване нозете на учениците от Сина Божи, Тайната вечеря, молитвата на Спасителя в Гетсиманската градина и предаването Учителя на любовта на тежки страдания и кръстна смърт. Вечерта на този ден се четат дванадесет Евангелия. След прочитането на петото Евангелие, свещенослужителите изнасят от олтаря в средната част на храма св. Кръст. Християните падат на колене пред него

благоговейно и смирено целуват раните на Спасителя, доброволно понесени от Него за спасение на човечеството. Дванадесетте евангелски зачала са подбрани от Църквата така, че да се очертаят напълно страданията на Спасителя (3). На Велики четвъртък – 09.04.2015 г. след Василиевата св. Литургия, бе отслужено св. тайнство Велик Маслосвет в **храм “Св. Пророк Илия”** (“Дружба 2”). В Църквата съществува Тайнството на Елеосвещението: за да може човекът, започвайки да лекува тялото, да не забрави за душата и за причината за болестта – греха (2).

“Болен ли е някой между вас, нека повика презвитерите църковни, и те да се помолят над него, като го помажат с елей в името Господне. И молитвата, произлизаща от вярата, ще изцери болния, и Господ ще го дигне; и ако грехове е сторил, ще му се простят” (Иак. 5:14-15)

Велики петък е най-тъжният, най-тежкият ден за Божия син. **На утренната служба** (т.е. на Велики четвъртък вечерта) се четат **дванадесет откъса от Евангелието**, които разказват за страданията на Иисус Христос. По време на богослужението вярващите държат в ръце запалени свещи – символ на величието на Спасителя по време на страданията му и духовното бодърстване на християните. На Велики петък през деня не се служи Света литургия, защото в този ден Сам Господ принесъл Себе Си в жертва, а се извършва богослужение, наречено **Царски Часове. На вечернята в храма се припомня и съпреживява Христовите страдания, смърт и погребение**. Преди началото на службата, на специално издигнато място в средата на храма се издига “гробът” Христов, украсен с цветя, а на престола се поставя светата Плащаница – изкусно извезан плат с изображението на положения в гроба Спасител, който символизира саванът с който е било завито Неговото тяло след свалянето Му от Кръста. Християните пристъпват към гроба Христов и благоговейно се покланят на плащаницата, символично преживявайки момента на смъртта и погребението на Господа. По време на вечерното богослужение Плащаницата се изнася от олтара и се извършва специално богослужение, наречено опело Христово. Песнопенията са посветени на страданията и смъртта Христови. Едно от тях се нарича “Плачът на Богородица” – молитва в памет на душевните страдания на Дева Мария, която стояла до кръста на своя Син и Го призовавала, произнасяйки скръбни слова. След като се изнесе Плащаницата на вечерното богослужение, с нея се обикаля около храма и символично се извършва погребението на Христос. В края на вечернята свещеникът взема Плащаницата от престола и я полага в “гроба” в центъра на храма. Поклонението на плащаницата продължава две денонощия, до късно в събота вечер, когато тя се внася обратно в олтара минути преди пасхалното шествие на кръста (3).

1) Свещ. Ал. Лашков, Пътят към храма – част 1

2) Свещ. Ал. Лашков в pravoslavieto.com

3) Учебник по Литургика на Архим. Йона, pravoslavieto.com

ПАСХАЛНИ СТИХИРИ

Ден на Възкресение е,
да се радваме от тържеството на празника и един
други да се прегърнем.
На тези, които ни ненавиждат, да кажем: братя!
и всичко да простим заради Възкресението.

Възкресението твое, Христе Спасителю, ангелите възпяват в небесата;
удостой и нас с чисто сърце да Те славим на земята.

Ангелът викаше на Благодатната: "Чиста Дево, радвай се! И пак ще кажа: Радвай се!
Твоят Син възкръсна тридневен от гроба и мъртвите възкреси."
Люде, веселете се!

Светлей, светлей, нови Иерусалиме, защото славата Господня над тебе възсия!
Ликувай сега и се весели, Сионе!
А ти, чиста Богородице, радвай се за възкресението на Родения от тебе!

Да възкръсне Бог и да се разпръснат враговете Му и да бягат от лицето Му, които Го мразят
Пасха свещена се показва нам днес;
Пасха нова и свята; Пасха тайнствена и всепочитана,

Пасхата на Христа Избавителя, Пасха непорочна,
Пасха велика, Пасха на верните,
Пасха, която ни отваря райските врати,
Пасха, която освещава всички верни.

Този е денят, който Господ сътвори: да се възрадваме и развеселим в него!

Пасха възхитителна! Пасха! Господня Пасха,
Пасха всечестна ни озари!

Пасха е! С радост един другия да прегърнем!

О, Пасха - избавление от скръб!

Защото от гроба днес като от чертог блесна Христос и изпълни жените с радост, като им каза:
Възвестете на апостолите!

Източник: pravoslaviето.com
